

להחזר שווי המשקל והבטחון העצמי

במכון ברעננה ("מוסטוריקה פלוס" הנמצאת ב"תנוועה-לי", המרכז לגיל הרך) הוא תעינוק שירוטי איבחון לילדים שהם בעלי עיכוב התפתחותי-מוסורי, ילדים בכירוי תנוועה. אלה הם ילדים חסרי שוו משקל הנתקלים בהפכים בדרך כלל, והם ילדים המנגלים קשי באחיזת חפצים קטנים כמו עיפרון. בשל כך הם נמנעים לעיתים מלשחק בחברת ילדים בני גילם.

"אחד הדברים עליהם אני עומדת היא גוכחות ההורם כולם האבחון. המטרה היא שההורה יקח חלק פעיל בטיפול ותרגול הילד, אם ימצא לנכון. אני מאמינה גדולה בטיפול על ידי ההורם. הם נמצאים רוב הזמן בחברת ילדיהם, וערים לביעוריהם. אם מתרגלים אותם מהרגל וזה יכול להש容貌 כספר רב וממן, במיזוג בטקרים של צורך בטיפול יום-יום. יש מקרים בהם מתגלה אצל ההורה עצמו בעיה בתום המטורי, או harus לדאות כיצד מושם ההורם כמודל לתיקוי כדי שיהיה אפשר לתכנן גם את זה".

לפי דבורי דר' יודי-עוגב בעיה מטورية אינה בהכרח קשורה לרמה שכלית מסוימת. ניתן למצוא בין חברי התנוועה ילדים מוחונים, ילדים עם לקוי למיניהם, וגם כאלה עם פיגור.

המורענות לובי התפתחות של הילד בשנים האחרונות החרונות תופסת מקום חשוב בחונך. והטיפול בנושא הוא בראש סדר תוכניות החינוך של שנות האלפיים. השיבות התפתחות המטورية של הילד, בעיקר בגיל הרך, תופסת מקום חשוב במתקנים. מתרද שיש קשר ישיר בין התפתחות המטورية לבין התפתחות השכלית, בעיקר ניתן לראות את האצל ילדים עם פיגור שכללי.

در' יודי-עוגב: "כשלילד יש ליקויים בתחום של מיזוגיות גותת וערינות, כמו אחיזות עיפרון, ציר בתיבת, רכישת כפתורים. רכישת שרוכם, הליכה, קפיצה, שווי משקל וקוודינאציה, משפיים אלה על תיפקודו הרגלי ומקשים עליו במשחים עם בני גילו. לרוב הוא גמגע מפעילות גופנית, אשר גיל מסויים מادر חשוב לקילטה החברתית שלו. יוצא מכך, שלליקויים אלה השפעה שלילית על הביטחון והידומי העצמי של הילד וה, ועל המוטיבציה שלו ללמידה. לכן קיימת חשיבות ממשותית לעירנות ולפדרות של ההורם, הגנות והמורדים, כאשר הם מכחינים בילד עם קשי חיפוק. ככל שבעית הילד תוארת וטופול בוגיל צער יותר, כך יהיה השיקום עילית".

ילד הולקה בפעולות מוטוריות עדינה כמו אחיזות עיפרון, רכישת כפותורים, רכישת שרוכם, כתיבה או בפעולות גוףנית כמו הליכה, קפיצה ושווי משקל - הולקה גם بدימי עצמי, ויש לו קושי בקיילה חברתיות ובלימוד. לדברי דר' יודי-עוגב, בעיה מטورية - התפתחותית אינה קשורה בהכרח לרמה שכלית מסוימת. יש בין חברי התנוועה גם ילדים מוחונים. במכון חדש שנפתח ברעננה יאבחןו, ידריכו ויטפלו בילדים ובהוריהם

דר' אורלי יודי-עוגב, מהתודדות בארץ שמתמחה בתחום הפסיכומוטוריקה. פיתחה לאחורה ברעננה מכון לאבחן ילדים בעלי עיכוב התפתחותי-מוסורי, מרכז זומה יש שנייה הייתה להפיק במכון וינגייט.

אורלי, 30, ילדה שכונת התקווה ממש מהרחב של עופרת תזה, בת זקנים למשפה בת 8 נפשות, מרצה במכון וינגייט בתחום של התפתחות ולמידה מוטורית, קורס וחובה לסטודנטים. במשך ארבע שנים, ריכזה פרויקט שפותחו הייתה לבנות תוכנית לאימון פסיכוןטורי לילדים בעלי לקויי למידה, תוכנית אותה יעבדו מוחנים ומורים בכל הארץ.

דר' אורלי יודי-עוגב, נשואה ואם לילד, סיימה את בית הספר היסודי בשכונת התקווה, שם נשלחה למדוד בפסיכיה שם יכלה לנצל את הפוטנציאל האישיש שלת, ונימנת לה החדרונות להחנך לדבורים כמו חרבות, אפטנות והשבה כללית, את תלום תילוזות שלה והגשמה במכון יונגייט.

מאו כיתה ג' ידעת שות מה שאני רצתה. הסיבת הותה מורה בשם קדנת מדרית, שתיתה לו שנה אליפות הארץ ב.volleyט כידון, גיא-תיזה החקלאה להגנוז-ילדס; יונגייט במקוקה, היא הותה הרים שאמתי שאמתי להירוטות, כעוזר שנים, שכבר הימי בינויגיט, נסגר המוגל כאשר עבדנו יחד עם ילדים עיוורים. בהשפעתה אף הגעתו להינוך המיוון, במכון יונגייט היה בשבי חמה, להרים בו. מכון יונגייט היה בשבי חמה, בשנה האהובה היה לי בדור שאמשר למלט פסיכוןטוריה בארא"ב, בארא"ב, לא הארץ קיים בורה של מאסטר וזוקטוטס, לזרך והנרש כספ אוthon לא הארץ לי. חיפשתי מימון, יודרי אמר מארה"ב היה זה שהתנדב לממן לי את הלטודים כולל בוטיס הטסה של. בשלוש שנים עשתה מאסטר וזוקטוטס.

יבמוקוביל וישאתי לחבר של מאור אוף הוא בוגר יונגייט, שהמתין לי בארץ. מבני לשפתוני קיבלתי את כל העירוד לו נורשתני. זה כלל קליפות מהבית ווינגייט של אמא, שתמיד אמרה: "תאכלו לחם ובצל אכל תלמדו". לצער, רק אני ואחוי יכולנו לממש איפרה זו. אנחנו נולדנו לתקופה אחרת של אינטלקט, וזה מה שנקרא להיות בבן הנכון במקום הנכון ובהדרמתה הנכונה".